

Interview. Ouders Karolien en Karel steunen wielercarrière

De familie Declercq: academici met passie voor koers



Vergeleken met de Planckaerts uit Nevele rijden ze voorlopig minder hard en zijn ze gelukkig minder flamboyant. Voorts is het bij de Declercqs uit Izegem ook al koers wat de klok slaat. Tim is in Kuurne-Brussel-Kuurne zelfs de eerste luitenant van Tom Boonen.

HANS VANDEWEGHE

Ik mannelijk koersgeslacht heeft een matriarch. Moeder Gusta heeft hier Karolien. "Met K, getrouwd met Karel. Twee keer met K, zo is dat makkelijk te onthouden en schrijf je geen fouten in mijn naam. Karel heeft gelijk. Ik was niet zo gek van koers, maar ik ben het geworden toen onze Tim en Benjamin begonnen te koersen."

Tot Tim Declercq de overstap maakte naar QuickStep was vader Karel de bekendste van het geslacht. Hij is al meer dan een kwarteeuw een rondreizend eenmanstheater dat tot honderd voorstellingen per jaar speelt met technische ondersteuning van zijn vrouw. Die shows gaan over koers, maar evengoed heeft hij een jaar-overzicht (*Brave Little Belgium*) en zijn aller-nieuwste voorstelling gaat over demantie.

Karel: "Ik was een stand-upcomedian, nog voor dat begrip ingeburgerd geraakte. Ik heb altijd de stille hoop gekoesterd dat onze dochter Linde in mijn voetsporen zou treden. Ze heeft echt talent, als imitator. Ze kan ook piano spelen en zingt als een nachtegaal, maar ze maakt haar weg als advocate."

Stemmen in het gezin durven gewogen van een tijdelijke verwaanzing van de dochter ten voordele van de twee koersende zonen. Karolien: "Toen Linde nog eens naar haar broer kwam kijken, viel de ploegleider van Benjamin uit de lucht. 'Hé jij nog een zus dan?' Dat vond ik best wel genant."

Met uitzondering van de koersfietsen hebben de Declercqs geen raakpunten met de Planckaerts. In de woonkamer hangt een ingekaderde triu van Belgisch wielercampion, maar staat evengoed een piano, een gitaar en een djembe. Dit zijn academici met een passie: studies stonden voorop, maar volg je hart werd

de familiespreuk. Vader Karel (59) was 31 toen hij een baan en een doctoraat opgaaf aan de KU Leuven waar hij was afgestudeerd als jurist en filosoof. Hij zou volijfs comédien worden.

"Ik was aan een doctoraat begonnen in de logica, maar wat ik wilde bewijzen, vond ik op den duur geen steek houden. Ik had ook geen zin meer in publicaties schrijven die door twaalf gelijkgezinden zouden worden gelezen."

Fietsen voor fles badschuim

Moeder Karolien is lerares Engels in het hoger middelbaar. Dochter Linde (26) studeerde niet als haar pa rechten en filosofie. Benjamin (23) legt de laatste hand aan zijn studies TEW en Tim (27) moet nog vijftig studiepunten aan de VUB volmaken voor hij zijn master bewegingswetenschappen op zak heeft.

Karolien: "Als je geen prof kunt worden of je valt en je moet stoppen, wat dan? Daarom wilden we ze wel een diploma laten halen."

Karel: "De studies van Benjamin zijn makkelijk te combineren met koers dan die van Tim. Die zal nog even bezig zijn. Ik ben blij dat ze allebei goed zijn in studeren én in wielrennen. Het koersverleden van onze familie? Ik heb niks anders te goed kunnen lopen, maar geen grootvaders met heldendaden op de fiets. Ik ben de eerste van de Declercqs die iets heeft met koers."

Tim: "Vader kreeg de smaak te pakken toen hij in de studentenkoersen hier in de buurt vooran reed. Wij compenseerden nu zijn frustratie dat hij nooit echt heeft gekoerd."

Karel: "We reden voor een fles badschuim, maar we reden verdomd hard, wel veertig per uur. En dat op gewone fietsen."

► **Het geslacht Declercq:** (v.l.n.r.) QuickStep-renner Tim Declercq, lerares Engels Karolien, stand-upcomedian Karel en Sport Vlaanderen-coureur Benjamin.

© THOMAS SWEERTVAEGHER

Benjamin: "Pa, de eerste keer dat ik dat verhaal hoorde, was het '22, daarna werd het '35, vandaag is het '40, maar ik heb ook al 50 per uur gehoord." (*algemene hilariteit*)

Karel: "En toch reden we rap. Tim en Benjamin moesten niet koersen van mij. Ze hebben eerst gevoetbald, maar het deed soms pijn aan de ogen om te ze bezigt te zien op het veld."

Benjamin: "Er zijn aan ons geen Messi's verloren gegaan, dat was duidelijk."

Karel: "Wij leken ook naar het voetbal. Tim en ik, maar we keken nog veel liever naar koers. Daar gingen wij voor zitten, mijn zoon en ik. Karolien niet, nog niet. Tim, dat viel mij nu in het begin op, was drie jaar en begreep koers: hij wist wat in het wiel zitten was. Wij waren allebei fan van Mapei en Museeuw, maar nog meer van de underdogs. We waren meer voor Ullrich dan voor Armstrong."

Karolien: "Voor zijn verjaardag kreeg Tim een Mapei-shirtje, ik moet dat hier nog ergens hebben liggen..."

Karel: "...en vroeg hij om samen met mij en zijn vriendjes naar de Oude Kwaremont te gaan om daar op die kassen naar boven te rijden. Het zat er van jongs af aan in."

Open brief

Karolien: "Natuurlijk is wielrennen gevaarlijk. Mijn moederhart zegt dat het beter zou zijn dat ze dat niet doen. Ze zouden minder gevaar lopen, maar ik besef dat ze voor mij niet gaan stoppen. Ja, ik blijf bang."

Karel: "Het is steeds gevaarlijker geworden, jaar na jaar. Als je ze bij de aspiraties ziet rijden, besef je dat nog niet. Bij de beloften begint het en bij de profs is het nog erger: tweehonderd man die naar de Taaienberg stormt."

"Het ene gevaar is toegelaten, het andere is vermindert, en dan bedoeft ik de doping. Twintig jaar geleden zouden onze jongens niet mee hebben gekund. Het was schrikken, de eerste keer dat de dopingcontroleur hier's ochtends vroeg voor onze Tim aan de deur stond, maar eigenlijk moet je die mensen bedenken voor het goede werk."

'Hard op kop rijden lijkt misschien niet erg intelligent, maar dat is waarvoor Lefevere mij heeft aangenomen'

TIM DECLERCQ

Karolien: "Ik vond het toch raar dat hij meteen naar de slaapkamer van Tim ging. Tim heeft zich dat eerste profjaar boos gemaakt omdat hij bij een discussie op café had horen zeggen 'ze pakken allemaal, die coureurs'. Hij is thuisgekomen en heeft een open brief geschreven. Zo is hij een beetje bekend geworden, met zijn brief: niet alle renners pakken, ik pak niet."

Dat was eind 2012. Tim was dat jaar profwielrenner geworden bij de opleidingsploeg Topsport Vlaanderen, tegenwoordig Sport Vlaanderen. In 2017 is hij overgegaan naar de ploeg van Patrick Lefevere, het grote QuickStep. Daardoor kwam een plaats vrij bij Sport Vlaanderen en Benjamin werd gevraagd om de grote schoenen te vullen van zijn broer, de hardrijder pur sang.

Tim: "Als wielrenner ging het mij eerst ook niet goed af. Mijn eerste wedstrijdje werd ik voorlaatste en mijn vriend laatste. De tweede wedstrijd was hij voorlaatste en ik laatste. Dat was op de wielertaan in Gent en ik ben toen ook gevallen. Een heel seizoen heb ik met dat gat in de broek rondgereden. Maar ik deed het graag."

Karel: "Het grote voordeel van niet uit een koersdynamie te komen, was dat we in niks overdreden. Ze reden rond met tweede- en derdehandsmateriaal."

Benjamin: "Ik had koersschoenen die drie maten te groot waren. Dat was er niks van kenden, had ook zijn nadeln. Ik heb ooit een paar crossen gereden en ik stak 5 bar in mijn tubes. Resultaat: bij elke bocht lag ik tegen de grond."

Karolien: "Onze Tim reed eens wedstrijd na wedstrijd plat en wij maar piekeren: waar zou dat nu aan liggen?"

van zonen Tim en Benjamin

'We kenden niets van koers. Ik reed ooit crossen met 5 bar in mijn tubes. Bij elke bocht lag ik tegen de grond'

BENJAMIN DECLERCQ

Tim: "Ik moest mijn banden zelf vervleggen, maar ik had geen kracht genoeg om de gebruikte bandenleggers uit de buitenband op de velg te trekken, waardoor ik telkens die binnenband schoot. Dat was leerlijk betalen en tegen dat Benjamin begon, waren we geleerd. Ik ben er trots op hoe mijn ouders dat hebben aangepakt: geen dure spullen en zelf onze fiets kuisen."

Benjamin: "Integendeel, ik herinner mij dat ik vaak mijn vader zijn fiets heb gekust."

Karolien: "Op den duur ga je mee op in die sport. Maar wat ik nooit leuk heb gevonden, was dat Linde en ik de avond na de koers mee in de zetel moesten kijken naar het filmpje dat Karel van de wedstrijd had gemaakt. Dat creëerde volgens hem een gezinsband."

Benjamin: "Pa filmde al onze wedstrijden, een videanalyse avant la lettre. Allemaal oké als het een goede wedstrijd was geweest, maar alles ook eens terugzien als het fout was gegaan, daar had ik minder zin in. Maar vader stond erop."

Tim: "Toch is het bijzonder dat wij van de meeste van onze wedstrijden filmpjes hebben."

Benjamin: "Het is wel zo dat, als ze moesten kiezen tussen de twee koersende zonen, ze kwamen tot de conclusie dat ik het best uit de voeten kan."

Tim: (*lacht*) "De andere moest maar zien dat hij op de koers geraakte."

Karel: "Filmen was mijn manier om de koers te beleven. Ik deed ook rond met hun reserves en onderweg filmde ik. Op den duur wist ik waar ik moest staan, daar waar het lastig was. Ik voelde de koers aan."

Tim: "Komaan pa. Je riep elke ronde dat het aan het gebeuren was en toen het was gebeurd zei je: 'Zie je dat ik het had gezegd.'"

Karel (*overstootbaar*): "Ik heb van alles beleefd, ook van die daar (*wijst naar de Belgische kampioentriut van 2011 van Tim*). Alleen het moment dat hij over de meet komt met zijn handen omhoog als winnaar, heb ik niet."

Tim: "Omdat hij het meer niet kon houden en over de nader is gesproken, waardoor hij een boete kreeg."

Karel: "Na al die ellende Tim Belgisch kampioen zien worden met zo'n klein verschil, dat was wat. Daardoor werd hij prof en nu is hij naar een hele grote ploeg en is ook Benjamin prof geworden. Het hangt allemaal aan elkaar vast."

Tim: "Ik heb mijn eerste studentenjaren in Gent ook geleefd als een student, dus echt veel hoop om prof te worden had ik toen niet. Dat is veranderd toen ik zevende werd in Roubais. Daarom is dat ook mijn favoriete koers: laat mij maar mijn wats downen op die kassen. Ik hoop echt dat ik erbij kan zijn als Tom Boonen zijn laatste wedstrijd rijdt."

Karolien: "Die dag dat hij bij Lefevere was, vergeet ik niet. Ik wist dat hij een gesprek had en hij zei niks toen hij thuis kwam. Ik dacht: 'oé, dat is niet goed. Maar toen zei hij dat er een akkoord was. Dan ging je wel thuis bij elkaar.'"

Karel: "Tim is al 27 en heeft een aantal jaren verloren met ziektes en valpartijen, maar nu zit hij waar hij moet zitten. Toen Tim vertrok bij Topsport, kon Benjamin in zijn plaats komen. Hij had er vier jaar opzitten als elite zonder contract en nu is hij ook onder dak. Daar ben ik minstens even blij om. Benjamin was altijd al een slimme coureur, altijd mee met de goede ontsnapping. Tim had daar meer moeite mee."

Benjamin: "Ik denk dat ze hebben gewacht tot Tim weg was om mij te vragen. Twee Declercqs in één ploeg, daar hadden ze geen zin in."

Karel: "Ik had iets over de weg, we zijn waar we willen zijn. Daarvoren hebben we het al die jaren gedaan, nu moeten ze het zelf waarmaken. De puzzelstukjes zijn de voorbije maanden op hun plaats gevallen. Benjamin prof, Tim naar QuickStep én een lief op de koop toe."

Tim: "Allee vader! Oké, je hebt misschien gelijk: 2016 was een boerenjaar."

OMLOOP HET NIEUWSBLAD (ZAT.)
KUURNE-BRUSSEL-KUURNE (ZON.)
 Live op Eén om 13.30 uur

